

prima instanță: V. Grosu
instanța de apel: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

nr. 2ra-797/16

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Gheorghe Bordeianu, reprezentat de avocatul Mihail Barbaroș

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Petru Lesnic
împotriva lui Gheorghe Bordeianu cu privire la încasarea datoriei și la acțiunea
reconvențională a lui Gheorghe Bordeianu, reprezentat de avocatul Alexandru
Macar împotriva lui Petru Lesnic cu privire la nulitatea recipisei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2015 prin care a fost
respinsă cererea de apel a lui Gheorghe Bordeianu și menținută hotărârea
Judecătoriei Hîncești din 24 decembrie 2014, prin care a fost admisă acțiunea

constată:

La 30 octombrie 2013, Petru Lesnic a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Gheorghe Bordeianu cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că în luna octombrie 2010, prin intermediul
lui Constantin Muntean, locuitor al or. Hîncești, str. Alexandru cel Bun, dânsul a
împrumutat lui Gheorghe Bordianu suma de 5000 euro pe o perioadă de o lună,
întocmind în acest sens o recipisă.

Susține că la expirarea termenului de o lună, pârâtul a solicitat amânarea
restituirii datoriei invocând că nu dispune de mijloace financiare.

Menționează că la 29 octombrie 2013, prin convorbire telefonică cu
Gheorghe Bordianu, a solicitat achitarea datoriei sau prelungirea recipisei, pârâtul
însă a refuzat motivând că nu are bani.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 867, 871 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, restituirea sumei de 5000 euro, care potrivit
cursului oficial al BNM la data primirii banilor se echivala la 82500 lei, precum și
cheltuielile de judecată.

În temeiul art. 172 CPC, Gheorghe Bordeianu, reprezentat de avocatul Alexandru Macar a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Petru Lesnic cu privire la nulitatea recipisei.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că recipisa prezentată de Petru Lesnic este una lipsită de efecte juridice, deoarece data din aceasta este falsificată.

Afirmă că ulterior demonstrării faptului falsificării datei din recipisă, va înainta o plângere împotriva lui Petru Lesnic reieșind din prevederile art. 310 alin. (1) Cod Penal.

Remarcă că pârâtul nu a prezentat originalul recipisei, nici copia acesteia nu a fost autentificată în modul stabilit de lege.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 210, 211, 220, 867 Cod civil, art. 166, 167, 172, 173 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea recipisei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești din 24 decembrie 2014 a fost admisă acțiunea lui Petru Lesnic, încasat de la Gheorghe Bordeianu în beneficiul lui Petru Lesnic suma de 5000 euro, echivalentul ei la data executării hotărârii, cu titlu de împrumut nerambursat și suma de 4649 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

A fost admisă parțial acțiunea reconvențională înaintată de Gheorghe Bordeianu, anulată parțial recipisa eliberată de Gheorghe Bordeianu lui Petru Lesnic pentru confirmarea primirii sumei împrumutului în valoare de 5000 euro, în partea ce vizează data tocmirii și anume, 30 octombrie 2010, în rest, acțiunea reconvențională a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

A fost încasat de la Petru Lesnic în beneficiul lui Gheorghe Bordeianu suma de 100 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii reconvenționale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2015 a fost respinsă cererea de apel a lui Gheorghe Bordeianu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 21 decembrie 2015, Gheorghe Bordeianu, reprezentat de avocatul Mihail Barbaroș a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii lui Petru Lesnic.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Sușține că Petru Lesnic tardiv și-a exercitat dreptul pretins de încasare a datoriei, falsificând totodată și semnăturile din recipisa întocmită în vederea confirmării acordării împrumutului.

Având în vedere prevederile art. 212 Cod civil, afirmă că intimatul urma nu doar să respecte forma scrisă a recipisei prezentate ca dovadă a acordării împrumutului, dar și să respecte forma autentică.

Menționează că începând cu anul 2010 și până la momentul adresării intimatului în instanța de judecată în anul 2014, creditorul pretins nu a solicitat restituirea sumei împrumutului, solicitând restituirea datoriei doar peste 4 ani, deși

condițiile restituirii sumei împrumutate conform recipisei excludeau condițiile de executare în termen fix stabilit.

Indică că în obligațiile cu indicarea termenului de executare a obligației, termenul de prescripție începe să curgă la survenirea acestui termen, dacă executarea din partea debitorului nu a urmat. Deci din 30 octombrie 2010, în cazul nerestituirii datoriei în acest termen și în modul prevăzut de contract, termenul de prescripție începe să curgă anume din această zi, adică din 30 octombrie 2010, dacă debitorul este obligat să restituie mijloacele bănești în baza contractului de împrumut.

Remarcă că intimatul nu a argumentat, în acțiunea înaintată, tardivitatea solicitării de încasare a datoriei și nici nu a solicitat instanței de judecată repunerea în termenul de prescripție reieșind din art. 267 alin. (1) Cod civil.

Consideră că intimatul era în drept să pretindă restituirea sumei împrumutului pe cale judiciară doar până la 30 octombrie 2013.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expeditată în adresa părților, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 113), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gheorghe Bordeianu,

reprezentat de avocatul Mihail Barbaroș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Gheorghe Bordeianu, reprezentat de avocatul Mihail Barbaroș, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Gheorghe Bordeianu, reprezentat de avocatul Mihail Barbaroș ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Gheorghe Bordeianu, reprezentat de avocatul Mihail Barbaroș se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță